

- 3) 280 Kr., idet Fradraget udgør 60 pCt. af 500 Kr. + 100 pCt. af 500 Kr. + 60 pCt. af 200 Kr. = 920 Kr.
- 4) 500 Kr., idet Fradraget udgør 60 pCt. af 500 Kr. + 100 pCt. af 400 Kr. = 700 Kr.

Den under Punkt 4 nævnte Beregningsmaade synes at være den mest nærliggende, dels fordi den er mest enkel og gennemskuelig, dels fordi den bedst stemmer med det ved Fastsættelsen af den „beregne Indtægt“ (Folkeforsikringslovens § 41) i Forvejen gældende Princip (jfr. navnlig § 41, Stk. 3, Nr. 5), hvorefter de Indtægtsdele, som skal favoriseres eller disfavoriseres, forlods nedsættes eller forhøjes, saaledes at der kan anvendes ensartede Fradragsregler paa den herved fremkommende samlede „beregne Indtægt“.

Den foreslaaede Lovændring vil ad to Veje medføre en Ændring i Aldersrenteudgiften: 1) Forhøjelse af Aldersrenten til de Personer, der i Forvejen er Aldersrentenydere og 2) Udgiftsforøgelse som Følge af en af Lovændringen betinget Tilvækst i Antallet af Aldersrentenydere.

ad 1) De i Medfør af Folkeforsikringslovens § 41 foretagne Fradrag i Aldersrenten udgjorde for Regnskabsaaret 1942—43 i alt 5,7 Mill. Kr. For 1944—45 kan det tilsvarende Tal ganske skønsmæssigt anslaaes til 6,5 Mill. Kr. Dersom den foreslaaede Forhøjelse af det fradragsfri Beløb fra 40 til 100 pCt. af Grundbeløbet skulde gælde al Egenindtægt og ikke blot Arbejdsindtægt, vilde dette betyde, at kun ganske faa af de hidtilværende Aldersrentenydere vilde faa Fradrag i Aldersrenten. Det kan skønsmæssigt anslaaes, at Fradragenes samlede Beløb vilde falde fra 6,5 til 1,0 Mill. Kr. Af en tidligere af Departementet foretagen Undersøgelse, fremgaar det, at ca. 20 pCt. af Aldersrentenyderne har Indtægt af eget Arbejde (eventuelt i Forbindelse med anden Indtægt), og at Arbejdsindtægten udgør ca. 45 pCt. af Aldersrentenydernes samlede Egenindtægt. Da saaledes de Indtægtsdele, der hidrører fra eget Arbejde, for de enkelte Aldersrentenydere gennemsnitlig er større end de øvrige Indtægtsdele, kan man formentlig skønsmæssigt anslaa, at Arbejdsindtægten i de Indtægtsintervaller, som her er relevante, udgør ca. 65 pCt. af Rentenydernes samlede Egenindtægt. Med Udgangspunkt heri og med Hensyntagen ogsaa til den Udgiftsforøgelse, som følger af, at det fradragsfri Beløb, for saa vidt angaar anden Egenindtægt end Arbejdsindtægt, forhøjes fra 40 til 50 pCt. af Grundbeløbet, kan man skønsmæssigt anslaa det offentlige Merudgift, for saa vidt angaar de hidtidige Aldersrentenydere, til 4,5 Mill. Kr.

ad 2) Den Stigning i Antallet af Aldersrentenydere, der vilde følge af en Gennemførelse af den foreslaaede Lovændring, lader sig ikke beregne med blot nogenlunde Nøjagtighed, bl. a. fordi man ganske mangler Udgangspunkt for et Skøn over, i hvilket Omfang Personer, der oppebærer Egenindtægt paa 1 500—2 500 Kr., vil være tilbøjelige til at udnytte en Adgang til at søge Aldersrente som Supplement til denne Indtægt. For dog at tilvejebringe et groft Skøn, har man paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger om, hvilken Procent Aldersrentenyderne udgør af samtlige Personer over 60 Aar inden for de forskellige Aldersgrupper, foretaget en Beregning, der viser, at Antallet af Aldersrentenydere vilde stige med ca. 30 000 Hovedpersoner, dersom den ny Regel gjaldt al Egenindtægt, og under visse forenkende Forudsætninger med Hensyn til Sammenhængen mellem Indtægtsniveau og Tilbøjeligheden til at søge Aldersrente. Da Indtægten af eget Arbejde for Ikke-Aldersrentenydere i de i denne Forbindelse relevante Indtægtsgrupper kan anslaaes til ca. 70 pCt. af den samlede Indtægt, maa det ovennævnte Tal 30 000 reduceres med ca. 30 pCt. til 21 000, og under Hensyn til den ringere Tilbøjelighed til at søge Aldersrente, der maa forventes hos Personer, der kan klare deres Udkomme — om end paa et yderst beskedent Grundlag — ved Hjælp af deres Egenindtægt, maa dette Tal atter reduceres betydeligt. Under Hensyn til samtlige foreliggende Forhold mener man herefter at kunne skønne, at Tilvæksten i Antallet af Aldersrentenydere i det højeste vil udgøre 15 000, svarende til en aarlig Merudgift for det offentlige paa omkring 13 Mill. Kr. Denne Tilvækst i Antallet af Rentenydere og den dertil svarende Udgiftsstigning vilde formentlig først „slaa igennem“ i Løbet af nogle Aar.

De her opstillede Skøn viser en aarlig Merudgift paa 4,5 + 13 = 17,5 Mill. Kr. Under Hensyn til den betydelige Usikkerhed, der hæfter ved Beregningerne, bør dette udtrykkes derhen, at Merudgifterne vil andrage 15—20 Mill. Kr. pr. Aar.